

بیانیه پایانی وزرای امور خارجه اتحادیه عرب در مورد مسئله فلسطین و امنیت و ثبات در منطقه خاورمیانه

قاهره ۲۰ دسامبر ۲۰۰۱

طبق درخواست حکومت ملی فلسطین، شورای وزیران امور خارجه کشورهای عضو اتحادیه عرب در روز پنجشنبه، ۵ شوال ۱۴۲۲ برابر با دسامبر ۲۰۰۱ اجلاس فوق العاده ای در قاهره منعقد نمود تا به بحث و بررسی اوضاع وخیم سرزمینهای اشغالی و تداوم حملات روبه افزایش اسرائیل علیه مردم فلسطین بپردازد. به نظر وزرا این اجلاس در شرایط بسیار حساس و خطرناکی که در سرزمینهای اشغالی فلسطین از جمله قدس به وجود آمده، تشکیل شده است و علت آن سیاستهای اسرائیل و افزایش خشونت در دشمنی علیه مردم فلسطین است؛ زیرا اسرائیل اعتقاد دارد از این دولت و سیاستهای ضد صلح و غیرعادلانه آن حمایت می شود و هر چقدر اسرائیل با این گونه سیاستها از چارچوب حقوق بین الملل از جمله حقوق بشر و عرفهایی که مورد تاکید جامعه بین الملل است خارج شود، شورای امنیت به دلیل وتوی امریکا و شکست این شورا در ایفای وظایف خویش، امکان محکوم نمودن آن را

نخواهد داشت. وزرا اوضاع در سرزمینهای اشغالی فلسطین که بر اثر تروریسم رسمی اسرائیل که بر مبنای به قتل رساندن افراد، تخریب منازل و ساختمانها، قطع درختان، نابودی مزارع و محاصره شهرها و روستاها شکل گرفته و روز به روز نیز وخیمتر می شود را مورد بررسی قرار دادند و در کنار آن سیاست شهرک سازی در سرزمینهای اشغالی که در تلاش برای تسلیم نمودن مردم فلسطین و از میان برداشتن رهبری آن ادامه یافته است را بررسی کردند.

وزرا به گزارش هیات فلسطینی که توجه خود را بر وضعیت خطرناک سرزمینهای اشغالی فلسطین معطوف کرده بود و همچنین به فرازهایی از سخنرانی رییس عرفات در تاریخ ۱۶ دسامبر ۲۰۰۱ خطاب به مردم فلسطین در ارتباط با شرایط دشواری که مبارزه فلسطینی علیه اشغال گری و استعمار اسرائیل ارایه شد، گوش فرا دادند.

در پرتو تمامی موارد فوق، وزرا پابیندی خویش را نسبت به مصوبات کنفرانسهای سران عربی و اسلامی و مجالس وزرای عرب و اسلامی که آخرین آن، مصوبات دهمین اجلاس فوق العاده وزرای امور خارجه کشورهای عضو سازمان کنفرانس اسلامی در دوحه که در تاریخ ۱۰ دسامبر ۲۰۰۱ بود، اظهار کردند و بر موارد ذیل توافق نمودند:

یکم. شورا با التزام دولتهای عربی نسبت به صلحی عادلانه و فراگیر بر اساس اجرای قطعنامه های شماره ۲۴۲، ۳۳۸، ۴۲۵ شورای امنیت، بر قطعنامه شماره ۱۹۴ مجمع عمومی سازمان ملل متحد و اصل «زمین در مقابل صلح» تاکید می کند و اعتقاد دارد که تنها راه خروج از چرخه خشونت، برقراری صلحی عادلانه و فراگیر در منطقه خاورمیانه بر اساس قطعنامه های ملل متحد و اصل «زمین در مقابل صلح» است. به گونه ای که تضمین کننده عقب نشینی اسرائیل از همه سرزمینهای عربی اشغال شده تا خط چهارم ژوئن ۱۹۶۷ از جمله قدس شریف، جولان، به انضمام عقب نشینی از قسمتهای باقیمانده از جنوب لبنان و اعطای حق به مردم فلسطین برای تعیین سرنوشت و تاسیس دولتی مستقل در سرزمین خود به پایتختی قدس شریف باشد.

دوم. شورا از مردم فلسطین و تمامی گروهها و سازمانهای آن دعوت می کند تا در برابر خطر بزرگی که در نتیجه نقشه های اسرائیل که به منظور ضربه زدن به وحدت ملی فلسطین

در حال اجرا است و همچنین در مقابل معرفی رهبری فلسطین (از سوی اسرائیل) به عنوان کسانی که دنبال راه حل سیاسی نمی باشند وحدت ملی خویش را تحکیم نمایند.

سوم. شورا تصمیم دولت اسرائیل در زمینه متوقف نمودن ارتباطات با رهبری مشروع فلسطینی را محکوم می نماید و تاکید می کند که سیاستهای خصمانه دولت شارون و اعمال تروریسم دولتی علیه ملت فلسطین، استمرار تصاعد بحران از سوی این دولت، اعمال سیاست ترور، تخریب منازل، مصادره و از بین بردن زمینهای فلسطینی، محاصره روستاها و شهرها و پی گیری سیاست شهرک سازی، منجر به عدم صلاحیت دولت شارون، به عنوان شریکی برای رسیدن به صلحی عادلانه و متوازن شده است و این نتیجه گیری واضح را به دست می دهد که تا زمانی که شارون، رییس عرفات را یک طرف عملیات صلح در نظر نمی آورد، دولتهای عربی نیز دولت شارون را دارای صلاحیت برای مشارکت در عملیات صلح در نظر نخواهند آورد و رییس عرفات، رییس حکومت ملی فلسطین را در روبرویی با این سیاستهای اسرائیل مورد تایید قرار می دهد.

چهارم. در قبال تداوم سیاستهای اسرائیل که منجر به تهدید ثبات و امنیت دولتها و ملت‌های خاورمیانه می شود، همه وزرا از ایالات متحده می خواهند که جهت اجرای پیشنهاد وزیر خارجه خود آقای کالین پاول در ارتباط با چارچوب عام فرآیند صلح، اقدام فوری نماید و همچون یک میانجی گری طرف عمل کند و در جانب داری از سیاستهای افراطی اسرائیل، که در استفاده از حق وتو در شورای امنیت به نفع اسرائیل و عدم ارسال ناظران بین المللی برای حمایت از مردم فلسطین به خوبی آشکار شد، تجدید نظر نماید. این جانب داری باعث تشویق اسرائیل به ادامه سیاستهای خصمانه اش می باشد و چالشی علیه مردم و احساسات عربی و تحقیر آن به شمار می آید. مسئله امنیت اسرائیل محقق نمی گردد مگر از طریق صلحی عادلانه و موازی با امنیت دولتهای عربی. در این زمینه، شورا معتقد است که تلاش اسرائیل برای برقراری ارتباط میان اعمال تروریستی و قلع و قمع ملت فلسطین با حوادث ۱۱ سپتامبر ۲۰۰۱، اقدامی ذلت بار برای منحرف نمودن افکار عمومی جهانی، مخفی کردن عملیات تروریستی اسرائیل، ایجاد و تعمیق نوعی از خصومت میان اعراب و امریکا و بالاخره از بین بردن عملیات صلح می باشد.

پنجم. شورای وزیران از کشورهای عضو اتحادیه اروپا و اعضای دائم شورای امنیت دعوت می کند تا در کنار ایالات متحده و با اتخاذ موضعی عادلانه و منصفانه نسبت به مسئله فلسطین سعی و تلاش نمایند. شورا با اشاره به بیانات رییس عرفات در تاریخ ۱۶ دسامبر ۲۰۰۱ و واکنش منفی اسرائیل، تاکید می نماید که این موضوع، آزمایش موضع گیری فلسطینیان و کشورهای اتحادیه اروپا و اعضای دائم شورای امنیت نیست، بلکه مرتبط به تعامل با طرفین بر اساس قوانین بین المللی می باشد.

ششم. تحریم کالاها و تولیدات اسرائیلی از سوی مردم عرب نتیجه طبیعی تداوم سیاستهای کنونی اشغال گری، دشمنی و تروریسم دولتی اسرائیل است.

هفتم. شورا تاکید می نماید که فهرست صادر شده درباره مقاومت فلسطین و مقامات ملی لبنان را نمی پذیرد و معتقد است که این فهرست تاثیری قانونی ندارد، ضمن اینکه باعث اختلاف مسایل در راه مبارزه علیه تروریسم دولتی و مختل شدن آن می شود.

هشتم. شورا استفاده از زور علیه هر کشور عربی را مردود می شمارد و آن را به مشابه دشمنی و تهدید امنیت و ثبات منطقه تلقی می نماید که با اهداف و اصول منشور ملل متحد و حقوق بین الملل منافات دارد.

نهم. شورا از دبیرکل اتحادیه عرب می خواهد که در چارچوب تصمیمات اتخاذ شده در اجلاسهای قاهره در اکتبر ۲۰۰۱ و امان ۲۰۰۱ و تصمیمات شورای وزیران در ارتباط با مسئله فلسطین و دیگر سرزمینهای عربی اشغال شده با کشورهای عربی مرتبط از جمله حکومت ملی فلسطین هماهنگی نماید و برای حمایت از منافع عربی در کنار ارتباطاتی که دولتهای عرب برقرار می کنند، با سازمانهای بین المللی، ارتباطات لازم را برقرار کند. شورای بر ضرورت ادامه اعطای کمک مالی به ملت و حکومت فلسطین و بر اهمیت تسریع اجرای توصیه های کمیته پی گیری و تحرک که در ۴ نوامبر ۲۰۰۱ در دمشق برگزار شد، در زمینه فراهم نمودن حمایت مالی لازم برای بودجه حکومت ملی فلسطین از ژانویه ۲۰۰۲ تا زمان برگزاری اجلاس سران عرب در بیروت در ۲۰۰۲ تاکید می نماید.